

พนมดองแหวก ไม้คานแห่งพระพรหมเจ้า

อ.บุญเรือง ศัชฌาย์ (ฉบับย่อ)

บริบท :

พื้นที่อาณาบริเวณ อีสานใต้ มีเทือกเขาสูงหนึ่ง มีความยาว ประมาณ ๗๕๐ กิโลเมตร ทอดแนว ยาวจากทิศตะวันออกที่ จังหวัดอุบลราชธานี และ เชื่อมต่อเทือกเขาบาเจียง ภูเกล้า หรือสิงคบรรพต ที่ นครจำปาสักหรือเศรฐปุระในสมัยอังกฤษพม มาจรด กับเทือกเขาตงพญาไฟ หรือที่ตั้งชื่อใหม่ว่าตงพญา เย็นปัจจุบัน ที่จังหวัดนครราชสีมา ชาวเขมรทั้งในพื้นที่ แซมเจเลอและเขมรกรอม (เขมรบน-เขมรล่าง) เรียกเทือกเขาสูงนี้ว่า “กนมดองแหวก” เป็นเทือก เขาทำหน้าที่กำหนดเขตแดนระหว่างไทยกับพม่า ใน วรรณกรรมพื้นบ้านเขมรเรียกเทือกเขาสูงนี้ว่า “พนม แวง” แต่ประเทศไทยเรียกว่า “ภูเขาคงรัก” ก็เป็น ชื่อที่เป็นนิมิตหมายมงคลที่เป็นสื่อความหมายไปใน ทางแห่งสันติธรรม

อนึ่ง เทือกเขาสูงนี้มีบทบาทและความสำคัญแต่ โบราณ ปรากฏในศิลาจารึกศตวรรษที่ ๑๒ (ประชุมจารึก

เล่ม ๓ หลักที่ ๕๗, และ Inscription de Cambode K ๒๓๕) กล่าวไว้ในสมัยพระเจ้า ชัยวรมันที่ ๓ (พ ศ ๑๓๙๓ -๑๔๒๐) แสดง ัญญ รุทธาจารย์ ผู้เป็นน้องของ แสดง ัญญ อธิ ศิว ไกวัลย์ มหาพรหมณ์บุโรหิต ผู้ประกอบพิธีเทวราชา ถวายพระเจ้าชัยวรมันที่ ๒ ได้บวชเป็นพรหมณ์ ได้ ไปครองเมืองที่เชิงเขาตะโก (ตังกอ) แล้วขอ พระราชทานเปลี่ยนชื่อเมืองเป็น “สตุกภัททคีรี” (ตั้ง อยู่เชิงเขาด้านทิศใต้ของ ช่องเสม็ด อำเภอตาพระยา จังหวัดปราจีนบุรี)

บทบาทของเทือกเขาสูงนี้ ได้ย่อ ๆ ดังนี้

๑. เป็นดินแดนแห่งเทพนิมานศิลาอาสน์ของโลก

จากเส้นทางวรมันวิถีเชื่อมโยงระหว่าง ขแมรและ เขมรกรอม จากเมืองพระนครไปยังภูมิภาคต่างๆ เส้นทางที่ ๓ เชื่อมต่อดิถิวรมันที่ ๕ หากทอด สายตาจากทิศตะวันตกจรดทิศตะวันออก บนเทือก

เขาอันยาวเหยียดและอาณา บริเวณแลงาเทือกเขาสูงนี้ ทั้ง สองฟากฝั่ง จะเห็นว่าเป็นที่ตั้ง เทพนิมานศิลาอาสน์ปราสาทหิน เรียงรายตลอดแนวเป็นร้อยแห่ง อันเทพนิมานเหล่านี้ เป็นทั้งเทพ นิมานแห่งฮินดูและของพุทธ ศาสนา ที่ต่างพึ่งพาอาศัยกัน อย่างกลมกลืน ผู้เขียนใคร่ทำ ความเพิ่มเติมว่า อันเทพนิมาน

12/08/2007

• ปราสาทวัดพู จำปาสัก สปป.ลาว

ศิลาอาสน์นี้ หากจะกล่าวโดยย่อโดย นับจากทิศตะวันออกสุด นั่นคือปราสาทสาทวัดพู ตั้งอยู่ ณ ไหล่เขาภูเกล้า ที่จดหมายเหตุจีนสมัยราชวงศ์ซุย (History of Sui) เรียกว่า ลิงคบรรพต^๓ มีความตอนหนึ่งว่า

“ก่อนปี ค.ศ. ๕๘๔ (พ.ศ. ๑๑๓๒) มีภูเขาสูงหนึ่งชื่อว่า ลิง ชีเย โป โป (Ling Chia Po Po) ที่เขาสูงนี้มีปราสาทหินแห่งหนึ่ง มีทหารยาม ๑๐๐๐ คนตลอดเวลา มีเทพเจ้าคนหนึ่ง ชื่อว่า PO-TO-LI แต่ละปีมีการบูชายัญคนทั้งเป็น ๒ คน พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จด้วยพระองค์เอง ในเวลากลางคืน” หนึ่งในที่ปราสาทวัดพู ด้านทิศเหนือของปราสาทประธานประมาณ ๑๕๐ เมตร มีแท่นหินขนาดใหญ่วางตั้ง ตรงกลางแผ่นหินมีหลุมขนาดเท่า

• แท่นบูชายัญ

คนลงไปนอนได้ โดยหันหัวไปทางทิศตะวันตก เหยียดแขนขาออก เชื่อว่า ตรงนี้เป็นพื้นที่บูชายัญที่พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จมาด้วยพระองค์เอง ตามบันทึกที่กล่าวแล้ว.

จากสาธารณชนประชาธิปไตยประชาชนลาว ช้ามมายังเมืองไทยที่ช่องเม็กที่จังหวัดอุบลราชธานี จะพบเทววิหารเรียงรายหลายแห่ง พร้อมทั้ง รูปเคารพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศรัทธาในเทพเจ้า อาทิ เช่นปราสาทเบญจ์ ที่กิ่งอำเภอ

หนองอ้ม ปราสาททองหลางบ้านโพธิ์ศรี, ปราสาทนางพญา ที่อำเภอนุดนริก ซึ่งปราสาทเหล่านี้มีอายุสมัย ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๖ ทั้งนี้ ส่วนรูปเคารพที่สำคัญคือ รูปแกะสลักพระนารายณ์บรรทมสินธุ์ ที่มีพระลักษมีศักดิ์อยู่เคียงข้าง พบที่ริมน้ำโตนใหญ่ อำเภอน้ำยืน เป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นอารยธรรมเขมรได้แก่ปกคลุมพื้นที่อาณาบริเวณนี้หลายพันปีมาแล้ว.

จากจังหวัดอุบลราชธานีช้ามมายังอำเภอกันทรลักษ์^๓ ที่จังหวัดศรีสะเกษ - เข็มต่อกัมพูชา ก็เป็นเขาพระวิหาร หรือศรีศิขเรศวร อันเป็นวิหารสถานสถิตของ กะมรเตง อัญ ศรีศิขเรศวร

อนึ่ง ณ ดินแดนแห่งจังหวัดศรีสะเกษนี้เอง ที่จารึกบอกชื่อเดิมสมัยเมืองพระนคร คือ “สตกรำทวต”^๔ ที่ได้นามว่า “ดินแดนร้อยปราสาท” ทั้งนี้

เพราะในพื้นที่ดังกล่าว เป็นที่ตั้งของปราสาทเรียงรายทั่วไป ทั้งเป็นพุทธวิหารและฮินดูวิหาร อาทิเช่นปราสาทสระกำแพงใหญ่ อันเป็นเทววิหารสถานที่ประดิษฐาน กัมรเตง อัญ พุทธรเศศวร ปราสาทสระกำแพงน้อย ปราสาทสมอ พุทธวิหารประดิษฐาน พระโพธิสัตว์พระพุทโธชัยคุรุไวฑูรยประภาและพระโพธิสัตว์องค์อื่น ๆ เป็น

อโรคยศาลาหรือโรงพยาบาล เป็นต้น

• ปราสาทเบญจ์ จังหวัดอุบลราชธานี

เราไม่มีเวลาพอที่จะชมทุกแห่ง ครั้นข้ามมาถึง พื้นที่ บันทายสมันต์ คือจังหวัดสุรินทร์ จะพบปราสาทหิน อีก ประมาณ ๓๐ กว่าแห่ง อาทิเช่นปราสาท ภูมิโปน ปราสาทตาเมือนธม อันเป็นเทววิหารแห่ง ฮินดู และ ช้างเคียงกันนั้นก็ยังมีปราสาทตาเมือนตุจ ซึ่งเป็นอโรคยศาลา แลมองไปทางตะวันตกอีกในรัศมีแฉะ เจาพนมทองแหวก ก็จะมีพบปราสาทเมืองต่ำและ ปราสาทพนมรุ้ง หรือชาวเขมรเรียกว่า “พนมรุง”

๒๑. เป็นเส้นทางสายโยเซมโงมาตุภูมิและ มิตรภูมิ ของมนุษยชาติส่วนนี้ของโลก

มนุษยชาติหลายเผ่าพันธุ์ที่นักประวัติศาสตร์จัด กลุ่มชาติพันธุ์ว่า เป็นกลุ่มออสโตรเนเซียน ที่อาศัยอยู่ ทั้งสองฟากฝั่งเทือกเขาอันร่มเย็นลูกนี้ ต่างขึ้นลงข้าม ไปมาหาสู่กัน ตั้งแต่บรรพกาล หลักฐานโบราณคดี บอกเราว่ามีมนุษย์อาศัยอยู่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ปี มาแล้ว และแม้ปัจจุบันกาล ตามช่องข้ามต่าง ๆ มี

• ภาพจำหลักศิลา พระนารายณ์บรรทมสินธุ์ Caving of Visnusayin Padmanabha

ไม่น้อยกว่า ๑๕ ช่องตลอดแนวเทือกเขาเซียมโง แห่งมนุษยธรรมนี้ อาทิเช่น ช่องอานม้า ที่จังหวัด อุบลราชธานี ช่องสง่า ที่จังหวัดศรีสะเกษ ช่องจอม ที่จังหวัดสุรินทร์ และ ช่องตาคิวที่อำเภอตระหนักราช และ ช่องเสม็ดที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ รวมทั้งช่องเขาใหญ่ เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ปราจีนบุรี และปากช่อง และช่องบึงหงษ์ชัย-กบิลบุรี เป็นต้น

๓. เส้นทางช้าง (ผล็อว-ภูาเรีย) ซึ่งถือว่าเป็น เส้นทางคลองช้างป่า ของชาวกวยจังหวัดสุรินทร์ จากหมู่บ้านตาโพธิ์ตากกลางไปยังช่องจอม. ช่องตาคุม, ที่จังหวัดสุรินทร์ และช่องสง่า, ที่จังหวัดศรีสะเกษ และช่องแปดอุม ที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

๔. เส้นทางปราฮ็อก (ผล็อวปราฮ็อก) (ปลาร้า)

เส้นทางคังถ่าวนนอกจากเป็นเส้นทางช้าง ฯลฯ แล้ว ยังเป็นเส้นทาง ปลาร้า ปลาแดก (ในภาษา ลาว)หรือปราฮ็อก (ในภาษาเขมร) อีก ชาวเขมรเลอ หรือเขมรบนแต่โบราณ จะมีกองคาราวาน นำเกลือ หรือส่งของไปแลกเปลี่ยน ปลาร้า ปลาแห้ง ไช้ปลา จาก จังหวัดเสียมราฐ

๕. เป็นसानดินิเวศน์แห่งสรรพสัตว์ เหล่า ทวิบาทจตุบาทและปักษีทั้งหลาย

มีเพียงเท่านั้น แม้เหล่าสิ่งสรรพสัตว์จตุบาท ทวิบาทเหล่าปักษีทั้งหลาย ต่างไผบินถลา, เดินข้ามไป มาอย่างอิสระภาพ พวกเขาเมื่อถูกมนุษย์รุกรานทาง ทิศใต้ ก็พากันหนีมายังทิศเหนือ และเมื่อถูกมนุษย์ ด้านทิศเหนือรังแกก็พากันข้ามไปยังทางใต้ เป็นเช่นนี้ ชั่วฟ้าดิน

๖. เป็นขุนคีร์แห่งมนุษยธรรม

แม้ในหมู่มนุษย์ ที่เรียกตนเองว่า “ผู้ประเสริฐ” ยามใดที่ได้รับความเดือดร้อนทางด้านใด ก็หนีข้ามมา ฟังเย็นด้านเหนือ ดังปรากฏมีทุกกาลสมัย ในช่วงปี พ.ศ. ๑๗๐๐ ประเทศเขมร หรืออาณาจักรอังกอร์ พนม ถูกจามหรือจามปา รุกราน ยึดครองเมือง พระนคร พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ ครั้งดำรงพระยศเป็น อูปราชา ก็ได้มาช่องสุ่มกำลังเพื่อกอบกู้เอกราช บน เทือกเขาภูนี้เป็นเวลาถึง ๑๗ ปี จึงได้ไปปราบ ปรามจามได้ในปี พ.ศ. ๑๗๒๔, และในช่วงปี พุทธ ศักราช ๒๔๐๖-๒๔๙๓ ถูกรุกรานโดยประเทศ

นักล่าอาณานิคมฝรั่งเศส ผู้รักชาติรักแผ่นดินก็หลบหนีมาตั้งกองทัพป่า เพื่อกอบกู้เอกราชบนเทือกเขาภูนี้เช่นกัน

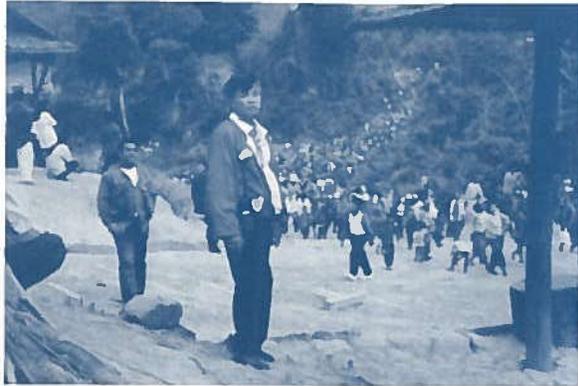
หาเพียงแค่เท่านั้นไม่ สมัยสงครามฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๓๔ เวียดนามยกทัพ ๑๔ กองพล มาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เขมร (เหมือนที่เวียดนามเคยฆ่าล้างเผ่าพันธุ์จามหรือจามปามาแล้ว) เมื่อปี พ.ศ. ๑๙๙๙-๒๐๑๔ ในรัชสมัยราชวงศ์เล (Le) แห่งโคเวียด หรือเวียดนาม) ทำให้ชาวเขมรผู้บริสุทธิ์ สัมตายนับไม่น้อยกว่าสามล้านคน บ้านแตกสาแหรกขาด ที่หนีรอดมาได้ ต่างหนีข้ามขึ้นเทือกเขาของแทรกตลอดแนวเทือกเขาตั้งแต่จังหวัดศรีสะเกษถึงจังหวัดตราด มาพึ่งแผ่นดินไทย มาตั้งศูนย์อพยพต่าง ๆ ที่สำคัญ ๘ ศูนย์ คือ ศูนย์โอ-ทราว ที่ศรีสะเกษ ศูนย์ ไซท์ บี ที่ สุรินทร์, ไซท์ทู และ เขาค้อต่าง ไซท์ ๘ ที่จังหวัดสระแก้ว และไซท์อี ไซท์ เค ที่จังหวัดตราด.

องค์การบันเทาทุกข์ชายแดนแห่งสหประชาชาติ United Nations Border Relive Operation. (UNBRO) และองค์การ ยู เอ็น เอช ซีอาร์ (UNHCR) United Nations High Commission for Refugees) ช่วยกันตั้งศูนย์เขมรอพยพต่าง ๆ ๑๐ กว่าศูนย์^๗

๗. เป็นรั้วกันเขตแดนระหว่างประเทศไทยและกัมพูชา เพื่อให้แต่ละฝ่ายร่วมกันสร้างสันติ
จริงอยู่ แม้ว่า ขุนเขาภูนี้จะเป็นเสมือนรั้วกัน

• นี่คือ หนึ่งในเส้นทางสันติภาพ หรือขุนศรีแห่งมนุษยธรรมตาม ข้อ ๖ เส้นทางไปศูนย์อพยพเขมร โอทราว จังหวัดศรีสะเกษ ภาพเมื่อ ๒๕๓๒

เขตแดนระหว่างไทย-เขมรก็ตาม แต่เป็นเพียงนิคินยเท่านั้น โดยพฤตินัยแล้ว ทั้งชาวไทยและชาวเขมรที่อยู่ชายแดน เขามีได้แบ่งแยกว่า นั่นคือคนไทยหรือคนเขมรเลย พวกเขาต่างอยู่ร่วมกันอย่างฉันทันพี่น้องพึ่งพาอาศัยไปมาหาสู่กัน มิได้มีพรมแดนแต่อย่างใด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด พี่น้องคนไทยบ้านตาเมียงบ้านรุน อำเภอพนมดงรัก และชาวบ้านฝั่งเขมร ต่างไปมาหาสู่กันโดยปราศจากพรมแดน ยิ่งในช่วงเทศกาล “เยี่ยมเยือนปราสาทตาเมือนเตือนเมษา” ชาวเขมรจะเดินทางมาขึ้นเขาปราสาทตาเมือนเป็นจำนวนหมื่น ทุก ๆ ปี นี้แลคือเทือกเขาเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่ไร้พรมแดน

๘. เส้นทางเดินทัพ

เทือกเขาอันยาวเหยียดนี้ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กองทัพไทยซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่า กองทัพเสียม ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ไทยได้ยกทัพไปตีเมืองพระนครหลวง คือนครวัดตันนครหลายครั้ง และแม้ทางเขมรก็ได้นำทัพมาตีอยุธยาและชายแดนไทยหลายครั้งเช่นกัน แต่เส้นทางเดินทัพส่วนใหญ่จะผ่านช่องเสม็ด อำเภอโนนดินแดง และช่องสง่าง จังหวัดศรีสะเกษ ปัจจุบัน

แต่อย่างไรก็ตาม การสงครามในสมัยก่อนนั้น ถือว่าเป็นการกีฬา โดยใช้คำว่า กริษาทัพ เอาแพ้ชนะด้วยกฎกติกา มิได้ยกเอาเหตุโกรธแค้นเคืองแค้นกันเป็นสำคัญ ฝ่ายแพ้เพียงยอมรับและส่งดอกไม้เงินดอกไม้ทองไปถวายพระเจ้าแผ่นดินอีกฝ่ายหนึ่งตามกำหนดตกลงเท่านั้น

ดังนั้น จึงมิได้ถือโทษโกรธแค้นจองเวรจองกรรมแก่กัน เขมรกับเสียมหรือไทย จึงอยู่ร่วมกันฉันทันพี่น้อง

• ศูนย์อพยพโอรเตรวา (ภาพโดย บ. ศัชมาย)

ต่างพึ่งพาอาศัยกัน แยกออกจากกันมิได้ชีวิต
กัลปาวสาน.

๙. **ขุนศรีผู้ประทานชีวิต** ดังได้ทราบแล้วว่า
เทือกเขาพนมดงหลวงอันยาวเหยียดนี้ เป็นเทือก
เขาผู้ประทานชีวิต ทั้งนี้โดยเทือกเขาอันมหัศจรรย์นี้
อุคสมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้นานาพรรณ จึงเป็นเหตุให้
ฝนตกชุกตามฤดูกาล จากที่ฝนตกชุกนี้เองเป็นบ่อเกิด
แห่งแม่น้ำลำธารหลายสายไหลลงสู่ที่ราบทั้งสองฟาก
ฝั่งไว้ค้ำค้ำเลี้ยง ตัวอย่างเช่น ในพื้นที่จังหวัด
สุรินทร์-บุรีรัมย์ น้ำจากขุนเขาไปสู่ลำธารน้อยใหญ่
และน้ำลำธารไหลลงสู่แม่น้ำลำชี ๆ ไหลลงสู่แม่น้ำมูล
ซึ่งมีต้นน้ำอยู่ที่เขาใหญ่ นครราชสีมา และน้ำในแม่น้ำ
มูลไหลลงสู่แม่น้ำโขง น้ำโขงไหลผ่านแม่น้ำจำปาสัก
และไหลลงสู่กัมพูชา ไปแยกเป็นแม่น้ำสี่สายก่อนจะถึง
กรุงพนมเปญ โดยสายหนึ่งไหลไปยังทะเลสาบอัน
ไพศาล โดยไหลลง ๖ เดือนแลไหลขึ้น ๖ เดือน,
แม้ด้านทิศใต้ของพนมดงหลวง ก็มีแม่น้ำลำธารอัน
เกิดจากภูเขาสูงนี้ไหลลงสู่ทะเลสาบหลายสายเช่นกัน
และน้ำในทะเลสาบอันไพศาลนี้เอง ถูกความร้อน
กลายเป็นไอระเหย ไปเหนือยอดเขาคองหลวง และ
กลายเป็นเมฆฝน ให้ขุนเขาอันกว้างใหญ่ชุ่มชื้น เกิด
ชีวิตใหม่อีก เป็นเช่นนี้ชั่วนาตาปี จึงกล่าวได้ว่า **“ขุน
ศรีผู้ประทานชีวิต” เพราะ น้ำคือชีวิต.**

เชิงอรรถ

๑ ดังบทเจริญกันตรึม เจริญตาถูกเมียบทหนึ่ง
ว่า “บองโยกสลักเพนา บอศ-กบาลภูารี สรอมเดีย
ผอนแสร้อย โดวเตียกภูารี รี่แพนมแวง ฯลฯ (ที่
หยิบใบมะตูม มากวาดหัวช้าง ขอลานวงปราง ไป
คล้องช้าง ที่พนมแวง)”

๒ ประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์ ถึง ปี ๒๐๐๐,
ม.จ. สุภัทททิศ ติศกุล, รพ.รุ่งแสงการพิมพ์:
กรุงเทพฯ

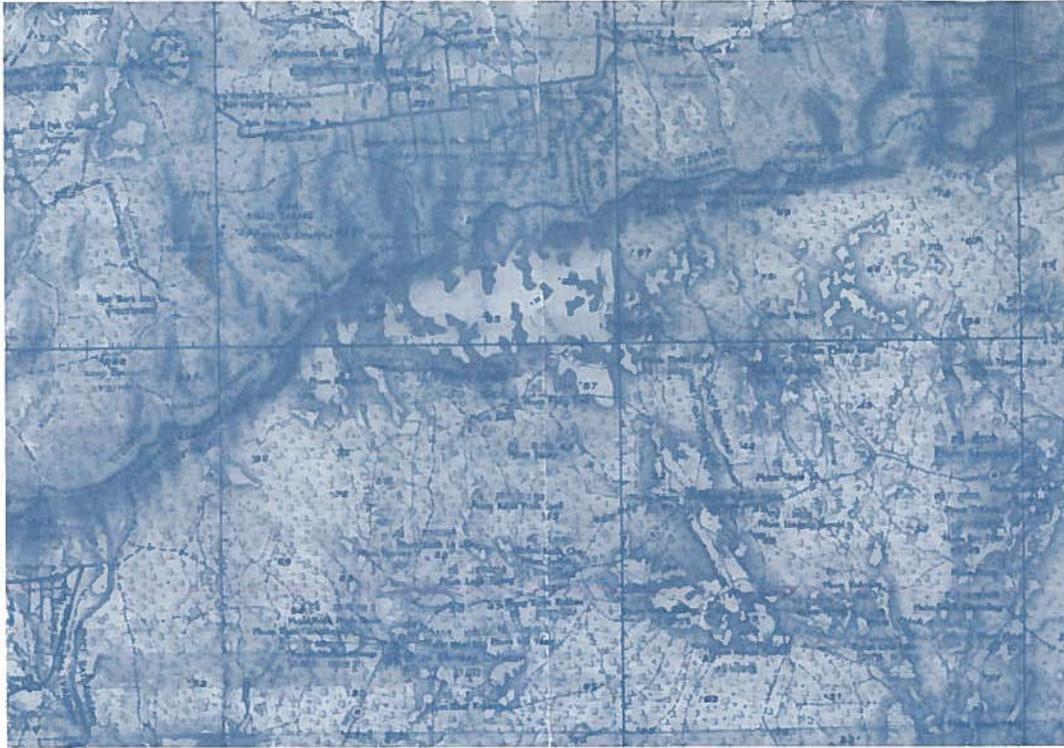
๓ กันทร = ช่อง, ซอกเขา, ลักษ์ (ส.)
เครื่องหมาย ร่องรอย ที่หมาย

๔ สตุก: = หมู่บ้าน, เมือง (ขบ.)

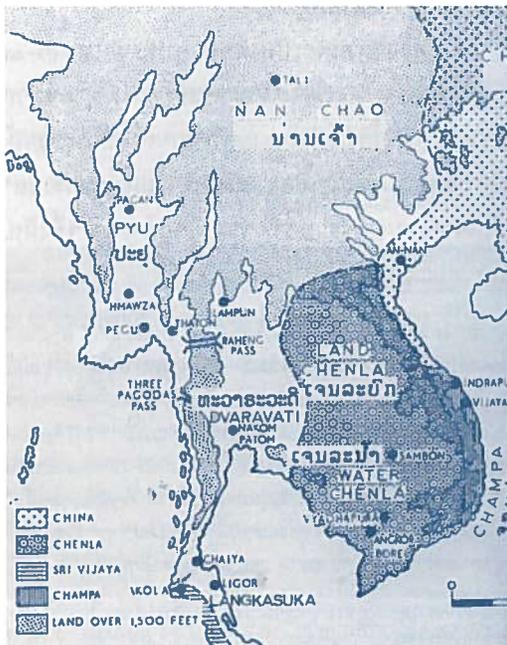
๕ รุง เป็นศัพท์ในภาษาเขมร แปลว่าถ้ำ ทั้งนี้
เพราะทางด้านทิศเหนือเชิงภูเขามีสถาขนาดใหญ่ อัน
เกิดจากปล่องภูเขาไฟระเบิดเมื่อ หลายล้านปีมาแล้ว.
ชาวบ้านในพื้นที่ก็ยังเรียกปราสาทนี้ว่า **“ปราสาทพนม
รุง”** อนึ่งเมื่อปี ๒๕๐๗ สมัยผู้เขียนยังเป็นพระนัก
ศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้
มาเผยแพร่ธรรมในฐานะพระธรรมทูต โดยสมัยนั้นยัง
ไม่มีรถถัง ผู้เขียนต้องขับเกวียนจากวัดจรเข้มากมาที่
หมู่บ้านพนมรุง ญาติโยมคุณย่าคุณยายต่างออกเสียด
ชีวิตว่า **“ปราสาทพนมรุง”**

๖ ครั้งข้าพเจ้าเป็นเด็กอายุประมาณ ๗-๘
ขวบ (พ.ศ. ๒๔๘๗) บิดาของข้าพเจ้า นายหมวก
ศัชมาย เคยขี่ม้านำกองเกวียน จากบ้านสวาย,
บ้านตะลวก อำเภอเมือง สุรินทร์ ไปเอาปลาร้าปลา
เค็มจากเขมร ทราบว่า จากเมืองสำโรง-จ้อยกัล.
ประเทศกัมพูชา.

๗ รายละเอียดโปรดศึกษาจาก สงครามฆ่าล้าง
เผ่าพันธุ์และศูนย์อพยพเขมร โดยบุญเรือง ศัชมาย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์: ๒๕๔๓

- แผนที่ประเทศเขมรสมัยแบ่งแยกเป็นเจดละบก เจดละน้ำ (จากหนังสือ พงสาวะตานลาว แต่บุษยาน) บุญเรือง คัชมาย์

- แผนที่พนมดงแทรก

ท่านผู้อ่านที่รักเคารพครับ

เมื่อเทือกเขาของแทรกถูกนี้ มีความสำคัญถึงปานนี้ ใครขอท่านช่วยจินตภาพมองจากตะวันออกจรดทิศตะวันตกพร้อมทอดสายตาเหลียวมองแลเงาสองฟากฝั่งแห่งไม้คานแห่งพระพรหมเจ้า แล้วช่วยนำความคิดมารวมกันว่า “เราจะทำอะไรแก่เทือกเขาถูกนี้ได้บ้าง” ทั้งนี้ เพราะถ้าเราไม่คิดที่จะทำอะไร ก็ยอมไม่ได้อะไร ???

ปณฺง - ๐๙๑-๓๗๗-๙๖๒๓

Email : bkajmary@yahoo.com

Web. www//pateng.info